

241

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 3 czerwca 1959 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polskę Konwencji Nr 105 Międzynarodowej Organizacji Pracy o zniesieniu pracy przymusowej, przyjętej w Genewie dnia 25 czerwca 1957 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 3 Konwencji Nr 105 Międzynarodowej Organizacji Pracy o zniesieniu pracy przymusowej, przyjętej w Genewie dnia 25 czerwca 1957 r., został zarejestrowany dnia 30 lipca 1958 r. przez Dyrektora Generalnego Międzynarodowego Biura Pracy polski dokument ratyfikacyjny powyższej Konwencji.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że zostały zarejestrowane dokumenty ratyfikacyjne wymienionej Konwencji złożone przez następujące państwa:

Wielka Brytania	dnia 30 grudnia	1957 r.
Dania	dnia 17 stycznia	1958 r.
Haiti	dnia 4 marca	1958 r.
Austria	dnia 5 marca	1958 r.
Jordania	dnia 31 marca	1958 r.
Izrael	dnia 10 kwietnia	1958 r.
Norwegia	dnia 14 kwietnia	1958 r.
Kuba	dnia 2 czerwca	1958 r.
Szwecja	dnia 2 czerwca	1958 r.
Irlandia	dnia 11 czerwca	1958 r.
Republika Dominikańska	dnia 23 czerwca	1958 r.
Szwajcaria	dnia 18 lipca	1958 r.
Honduras	dnia 4 sierpnia	1958 r.
Federacja Malajska	dnia 13 października	1958 r.
Zjednoczona Republika Arabska	dnia 23 października	1958 r.
Salwador	dnia 18 listopada	1958 r.
Ghana	dnia 15 grudnia	1958 r.
Tunis	dnia 12 stycznia	1959 r.
Holandia	dnia 18 lutego	1959 r.

Ponadto podaje się do wiadomości, że zgodnie z art. 35 Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy zostały zarejestrowane przez Dyrektora Generalnego Międzynarodowego Biura Pracy następujące deklaracje:

deklaracja Rządu Duńskiego z dnia 17 stycznia 1958 r. stwierdzająca stosowanie Konwencji do Grenlandii oraz przyjęcie tej Konwencji w imieniu Wysp Faroe;

deklaracje Rządu Wielkiej Brytanii z dnia 10 czerwca, 8 lipca i 28 lipca 1958 r., stwierdzające stosowanie Konwencji do następujących niemetropolitalnych terytoriów:

Kolonia Adenu, Gujana Brytyjska, Brunei, Gibraltar, Północne Borneo, St. Helena, Sarawak, Protektorat Somali, Wyspy Falklandzkie, Wyspy Gilbert i Ellice, Wyspy Wirginii Brytyjskiej, Wyspy Szejszelskie;

z dnia 10 czerwca i 16 lipca 1958 r. o przyjęciu zobowiązań wynikających z Konwencji w imieniu następujących terytoriów:

Bermudy, Malta, Mauritius, Sierra Leone, Singapore, Bahama;

z dnia 10 czerwca i 20 sierpnia 1958 r. o przyjęciu w imieniu Federacji Indii Zachodnich zobowiązań wynikających z Konwencji w stosunku do następujących terytoriów:

Antigua, Dominika, Grenada, Montserrat, St. Vincent, Barbados, Jamajka, St. Kitts, St. Lucia, Trinidad

oraz z dnia 31 października 1958 r. stwierdzająca stosowanie do Basutoland, Protektoratu Bachuanaland i Swaziland postanowień Konwencji zmienionej w następujący sposób:

„Artykuł 2: Miejscowe władze plemienne mogą jeszcze żądać prwnych ograniczonych usług objętych postanowieniami art. 1 (b)“;

deklaracja Rządu Holenderskiego z dnia 18 lutego 1959 r. stwierdzająca przyjęcie w imieniu Rządu Antyli Holenderskich i Surinam postanowień Konwencji oraz stosowania tej Konwencji do Nowej Gwinei Holenderskiej.

Minister Spraw Zagranicznych w z. J. Winiewicz

242

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 czerwca 1959 r.

w sprawie ustalenia stanowisk służbowych, kwalifikacji, uposażenia i dodatków pracowników administracyjnych w państwowych komisjach arbitrażowych.

Na podstawie art. 5 pkt 1 i 2, art. 7 ust. 2 i art. 8 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 59), art. 10 ust. 4 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. z 1949 r. Nr 11, poz. 72) oraz art. 12 ust. 2 dekretu z dnia

5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. z 1958 r. Nr 29, poz. 132) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia mają zastosowanie do pracowników administracyjnych zatrudnionych w Głównej Ko-